

את הרוח הקדושה ולסטות אחרי רוח רעה, אותה רוח קדושה פורחת מתוך אותו הלבוש, ואותו הלבוש נמשך מחוץ לגן עדן.

משום שבכל יום שני ובכל יום רביעי, רוח רעה של אשת זנונים הולכת סביב הגן. ויש לבושים שנמשכים אחרי אותה רוח רעה, ותשוקתה של אותה רוח רעה בהם. וכיון שרוח הקדש יורדת להתלבש בו, אין מתלבשת בתוכו, ופורחת ממנו ועולה למעלה.

ואותו הלבוש נמשך אחר אותה רוח רעה, ומוציאים אותו החוצה, ויושב שם עד שבא אותו האדם, ומתלבש בו, ומורידו לגיהנם, ונדון בו בכל יום.

ואותה רוח הקדש שפורחת מאותו הלבוש, עולה למעלה, ונכנסת לאוצר אחד עד שמוציא אותו רשע בן או זרע, שיוריד אותה רוח קדש, ונשתלם בה פראוי. ולאותו הרשע יש לו מניחה אחר כך, ומצפצף ועולה ומתלבש בלבוש אחר.

ועומד על פתח גן העדן, ורואה אותה רוח קדש שהשאר בכמה כבוד, ובכמה אור, ומתבליש בו. וכן משגיח באותו כבוד של שאר הצדיקים, ומתבליש ובוכה על מעשיו.

ובשכרא הקדוש ברוך הוא את אדם הראשון, הכניס אותו לגן עדן בלבוש כבוד אחד של אור גן העדן, ונשתלם ברוח ונשמה קדושה להיות שלם בכל.

הוא ואשתו היו מטילים בגן עדן, והמלאכים העליונים סביבם, מענגים אותם בכמה עדוניהם,

ועינונין ועינונין. ופתח ליה חד אוצר, ואחמי ליה כל אינון דרין בתראין,

ולאסטאָה בַּתֵּר רוחא בישא, ההוא רוחא קדישא פרח מגו ההוא לבושא, וההוא לבושא אתמשך לבר מגן עדן.

בגין דבכל יומא תניינא ובכל יומא רביעא, רוחא בישא דאשת זנונים, אזלא סתריניה דגנתא. ואית לבושין דאתמשכן אבתריה דההוא רוחא בישא, ותיאובתיה דההוא רוחא בישא בהו. וכיון דרוחא קודשא נחית ואתלבשא ביה, לא אתישבא בגייה, ופרח מגייה, וסליק לעילא.

וההוא לבושא, אתמשך בַּתֵּר ההוא רוחא בישא, ומפקי ליה לבר, ויתבא תמן עד דאתי ההוא בר נש, ואתלבש ביה, ונחית ליה לגיהנם, ואתדן ביה בכל יומא.

וההוא רוחא דקודשא, דקא פרח מההוא לבושא, סליק לעילא, ואעל בחד אוצר, עד דנפיק מההוא חייבא פרא, או זרעא, דייחות ההוא רוחא קדישא, ואשתלים ביה פדקא יאות. וההוא חייבא אית ליה נייחא לבתר, ומצפצפא וסליק, ואתלבש בלבושא אחרא.

וקאי אפתחא דגן עדן, וחקמי לההוא רוחא קדישא דאיהו שבק, בכמה יקר, ובכמה נהירו, ואכסיף ביה. וכן אשגח בההוא יקר דשאר צדיקייא, ואכסיף ובכי על עובדוי.

וכד פרא קודשא בריך הוא לאדם הראשון, אעיל ליה בגנתא דעדן בחד לבוש יקר דנהורא דגן עדן, ואשתלים ביה ברוח ונשמה קדישא, למיהוי שלים בכולא.

הוא ואתתיה היו מטילין בגן עדן, ומלאכי עילאי סתריניהו, מענגי לון בכמה

עדוניהם ועינונין. ופתח ליה חד אוצר, ואחמי ליה כל אינון דרין בתראין,

כָּל דָּרָא וְדָרָא. וְהוּהוּ חֲמֵי דְיוֹקְנֵין עֵילְאִין,
וְדְיוֹקְנֵין תְּתַאִין, בְּנֵהִירוּ דְאַסְפֵּקְלָרְיָא דְנִהְרָא
עֲלֵייהוּ.

נְחַתָּא אֶשֶׁת זְנוּנִים, וְהֵהוּא דְרָכִיב וְשְׁלִיט עֲלֵהּ,
הֵהוּא חֶסֶר לָב, דְּאַסְטִי כְּלָא. וְחֵמו
הֵהוּא יָקָר עֵילְאָה דְהוּהוּ בֵיה אָדָם וְאַתְתִּיה.
אַתְתְּקַפְתָּ אֶשֶׁת זְנוּנִים, בְּחֵילָא וְתוֹקְפָא דְהֵהוּא
דְשְׁלִיט עֲלֵהּ, וְקָרִיבַת אֶצְל חוּהָ, וְשָׂרִיאַת
לְמַפְתִּי לָהּ בְּכַמָּה פְתוּיִם, וּבְכַמָּה מְתִיקוּ
דְלִישְׁנָא, עַד דְאַתְפְּתִיאַת. כְּדִין, וְאַפְתַּת לְבַתֵּר
אָדָם, וּפְרַחוּ אֵינּוֹן לְבוּשֵׁין מִיְגִיָּה, וְסְלִיקָא
נִשְׁמַתָּא זֵהרָא דְאַסְפֵּקְלָרְיָא דְלְעִילָא מִיְגִיָּה,
וְאַשְׁתָּאר עָרוֹם מְכֻלָּא, הוּא וְאַתְתִּיה.

בֵּינן דְחָשִׁיב תְּשׁוּבָה, לְבַתֵּר דְאַתְתְּרֵךְ מִגַּן עֲדָן,
וְאַתְקֵיִים לְבַר. חָס עֲלֵיהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא, וְעַבְד לֵיה לְבוּשֵׁין אַחֲרָנִין, כְּגוֹוֹנָא
דְאַצְטְרִיךְ לְאַשְׁתַּמְשָׁא בְּהַאי עֲלֻמָּא. וְלְבַתֵּר
אַשְׁתַּמְשָׁא לְבַר, וְאוּלִיד בְּנִין.

וְזֵהוּא זֵהרָא דְנִשְׁמַתָּא עֵילְאָה דְפְרַחָה מִיְגִיָּה,
סְלִיקַת לְעִילָא, וְהוּת גְּנִיזָא בְּחַד אוֹצָר,
דְּאִיהוּ גּוּף. עַד דְאוּלִיד בְּנִין, וּנְפַק חֲנוּף
לְעֻלְמָא. בֵּינן דְאַתָּא חֲנוּף, הֵהוּא זֵהרָא עֵילְאָה
נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא נְחַתַּת בֵּיה, וְהוּהוּ חֲנוּף בְּהֵהוּא
רְבוּ עֵילְאָה דְשִׁבְק מִיְגִיָּה אָדָם. הָדָא הוּא
דְכְּתִיב, (בראשית ה כד) וַיִּתְּהֵלֶךְ חֲנוּף אֶת הָאֱלֹהִים
וְגו'.

לְבַתֵּר, אַצְטְרִיךְ לֵיה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְנִטְלָא
לֵיה מֵהַאי עֲלֻמָּא, וְלְאַתְפְּלָא רִוְחָא
קְדִישָׁא, מִתְתָּא וּמְלַעֲלֵילָא, וְאַתְפְּלִיל כּוּלָּא (ד) פ
פַּה ע"א) בְּהֵהוּא רִוְחָא קְדִישָׁא. וְהֵהוּא רִוְחָא
קְדִישָׁא אַתְפְּלִיל מִתְתָּא וּמְלַעֲלֵילָא, לְאַתְמַשְׁכָּא
כָּל עֲלֻמָּא זֵינָא בְּתַר זֵינִיָּה.

בֵּינן דְאַתְפְּלִיל, אַתְעַבִּיד מְמַנָּא בְּהַאי עֲלֻמָּא

וְעוֹנָגִים. וּפְתַח לוּ אוֹצָר אַחַד,
וְהִרְאָה לוּ כָּל אוֹתָם הַדּוֹרוֹת
הָאֲחֵרוֹנִים, כָּל דּוֹר וְדוֹר. וְהִיָּה
רוֹאָה דְיוֹקְנָאוֹת עֲלִיוְנִים
וְדְיוֹקְנָאוֹת תְּחַתּוֹנִים בְּאוּר שֶׁל
הָאַסְפֵּקְלָרְיָה הַמְּאִירָה עֲלֵיהֶם.
יְרֵדָה אֶשֶׁת זְנוּנִים, וְאוֹתוֹ שְׂרוּכְב
וְשׁוֹלֵט עֲלֵיהּ, אוֹתוֹ חֶסֶר לָב,
שְׁמִסִּית אֶת כָּלָם. וְרָאוּ אוֹתוֹ כְּבוֹד
עֲלִיוֹן שְׁהִיָּה בּוֹ אָדָם וְאַשְׁתּוּ.
הַתְּחַזְּקָה אֶשֶׁת זְנוּנִים בְּכַח וְתִקֵּף
שֶׁל אוֹתוֹ הַשּׁוֹלֵט עֲלֵיהּ, וְקָרְבָּה
אֶצְל חוּהָ, וְהַתְּחַלֵּלָה לְפְתוּתָהּ
בְּכַמָּה פְתוּיִים, וּבְכַמָּה מְתִיק
לְשׁוֹן, עַד שֶׁהִתְפַּתְתָּהּ. וְאָז
הִתְפַּתָּה אַחַר כֶּף אָדָם, וּפְרַחוּ
מִמֶּנּוּ אוֹתָם לְבוּשִׁים. וְהִסְתַּלְּקָה
הַנִּשְׁמָה, הַזֵּהרָה שֶׁל הָאַסְפֵּקְלָרְיָה
שְׁלַמְעֵלָה מִמֶּנּוּ, וְנִשְׁאַר עָרֹם מְכֻלָּ
הוּא וְאַשְׁתּוּ.

בֵּינן שְׁחָשִׁב תְּשׁוּבָה, אַחַר שְׁגָרַשׁ
מִגַּן עֲדָן, וְעַמַּד בַּחוּץ, חָס עֲלִיו
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעָשָׂה לוּ
לְבוּשִׁים אַחֲרִים, כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ
לְהַשְׁתַּמְשָׁא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאַחַר כֶּף
הַשְׁתַּמְשָׁא בַּחוּץ, וְהוּלִיד בְּנִים.
וְאוֹתוֹ זֵהר הַנִּשְׁמָה הַעֲלִיוֹנָה
שֶׁפְּרַחָה מִמֶּנּוּ, עֲלָתָה לְמַעְלָה,
וְהִיָּתָה גְּנוּזָה בְּאוֹצָר אַחַד שֶׁהוּא
גּוּף. עַד שֶׁהוּלִיד בְּנִים, וְנִצָּא חֲנוּף
לְעוֹלָם. בֵּינן שְׁבָא חֲנוּף, אוֹתוֹ
הַזֵּהר הַעֲלִיוֹן, הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה
יְרֵדָה בּוֹ, וְהִיָּה חֲנוּף בְּאוֹתָהּ
גְּדוּלוֹת עֲלִיוֹנָה שֶׁהִשְׁאִיר מִמֶּנּוּ
אָדָם. זֵהוּ שְׁכַתּוּב (בראשית ה)
וַיִּתְּהֵלֶךְ חֲנוּף אֶת הָאֱלֹהִים וְגו'.

אַחַר כֶּף הַצְּטְרִיךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְטַל אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה,
וְלְכַלֵּל רוּחַ קְדוּשָׁה מִמַּטָּה
וּמְלַמְעֵלָה, וְהַפֵּל נְכַלֵּל בְּאוֹתָהּ
רוּחַ קְדוּשָׁה. וְאוֹתָהּ רוּחַ קְדוּשָׁה
נְכַלֵּלָה מִמַּטָּה וּמִמַּעְלָה, לְהַמְשִׁךְ
כָּל הָעוֹלָם מִיָּן אַחַר מִיָּנוּ.
בֵּינן שְׁנַכְלֵל, נַעֲשֶׂה מְמַנָּה בְּעוֹלָם

הזה ובעולם שלמעלה. בעולם הזה - מצד אותו הכללה שנקלל מהעולם הזה. ובעולם שלמעלה - מצד אותה הכללה שנקלל מלמעלה.

ובב"ר פעם ופעם שיש צדיקים וחסידים בעולם, מתחדשת אותה הכללה שנקלל ממטה מהצד של חנוף. אז הוא נער, בסוד התחדשות הלכנה. וזה סוד (משלי כב) חנוף לנער על פי דרכו גם פי זקין לא יסור ממנה. מה זה על פי דרכו? על פי דרכו של חנוף. ללכת באותו דרך אמת, בדרך ישר ושלים.

גם פי זקין אותו הדיוקן של חנוף מאותו הזמן שנקלל באותו הקדש, אל תאמר שהרי זקן מכמה ימים והוסר מאותו המקום. לא כן, אלא בכל פעם ופעם שיש צדיקים וחסידים בעולם, אותה ההכללה של אותו הצד התחדשה, ונראה אותו דיוקן ממש נער, ולא זו ממש. ובגלל אותה ההכללה יורשים התחתונים מטל ההשקאה העליונה, ויורדת ירשה של גדלות הקדשה לעולם.

ועל זה (שיר א) שחורה אני ונאווה. שחורה אני מצד שלמטה, ונאווה אני מצד ההכללה שלמעלה.

שחורה אני - פשראיתי כמה רשעים שמרגיזים את רבון הכל, ואני זן אותם בצד של אותה ההכללה שלמטה שבי, ונאווה מהצד שלמעלה.

בנות ירושלים - אף על גב שירושלים ובית המקדש הכל אחד, בית המקדש הוא יתר בכמה קדושים ובכמה עלויות. בית המקדש אחד, וירושלים אחת, ובית קדש הקדשים לפנים מהם, שהוא הפנימי מכלם.

ובעלמא דלעילא. בהאי עלמא, מסטרא דההוא פלילו דאתפליל מהאי עלמא, ובעלמא דלעילא, מסטר דההוא פלילו דאתפליל מלעילא.

ובב"ר זמנא וזמנא דצדיקי וחסידים אית בעלמא, אתחדש ההוא פלילו דאתפליל מתפא מסטרא דחנוף, פדין איהו נער, ברזא דחדתותא דסיהרא. ורזא דא, (משלי כב) חנוף לנער על פי דרכו גם פי זקין לא יסור ממנה. מאי על פי דרכו. על פי דרכו דחנוף. למיזל בההוא דרך קשוט, באורח מישר ושלים.

גם פי זקין ההוא דיוקנא דחנוף, מההוא זמנא דאתפליל בההוא קודשא, לא תימא דהא סיב מכמה יומין ואתעדי מההוא אתר, לאו הכי, אלא בכל זמנא וזמנא דצדיקי וחסידים אית בעלמא, ההוא פלילו דההוא סטרא אתחדש, ואתחזי ההוא דיוקנא ממש נער, ולא אתעדי מתמן. ובגין ההוא פלילו, ירתי תפאי מטלא דשקיו עילאה, ונחתא ירותא דרבו קדישא לעלמא.

ועל דא שחורה אני ונאווה, שחורה אני מסטרא דלתתא, ונאווה אני מסטרא דכלילו דלעילא.

שחורה אני, בד חזינא כמה חייבין דמרגיזין למארי כולא, ואנא זן לון בסטרא דההוא פלילו דלתתא דבי. ונאווה, מסטרא דלעילא.

בנות ירושלים, אף על גב דירושלים ובי מקדשא כולא חדא, בי מקדשא איהו יתיר, בכמה קדושין, בכמה עלויות. בי מקדשא חד, וירושלים חד, ובית קדש הקדשים לגו מינייהו, דהוא פנימאה מכולהו.